

תת"ע 8694/05/20 - מדינת ישראל נגד חטב משה חטב משה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 8694-05-20 מדינת ישראל נ' חטב משה
תת"ע 7650-06-20 שם תיק ללא שמות חסויים
תיק חיצוני: 30251513294

מספר בקשה: 4

בפני מבקשים נגד משיבים	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
	מדינת ישראל
	חטב משה חטב משה

החלטה

בפניי בקשה שעניינה חישוב ימי פסילת רישיון הנהיגה של המבקש על פי גזר דין מיום 13.07.21.

העובדות הצריכות לעניין:

- ביום 13.07.21 נגזר דינו של המבקש תוך שנקבע, בין היתר, כי רישיון הנהיגה של המבקש ייפסל בפועל לתקופה של שלושה חודשים מיום 2.1.22.
- ביום 24.04.22, הוגשה הבקשה מושא החלטה זו.

טענות הצדדים:

- לטענת המבקש, תוקף רישיון הנהיגה שלו פג בחודש מאי 2018 ורשיונו הופקד בידי המשטרה ולא היה בידיו ולכן, לא הפקיד אותו במזכירות בית המשפט ומבקש לחשב את ימי הפסילה מיום מתן גזר הדין.
- המשיבה מתנגדת לבקשה בטענה כי במסגרת הסדר הטיעון ניתנה החלטה לפיה הפסילה תחל ביום 2.1.22, היינו חצי שנה לאחר מתן גזר הדין שבו היה המבקש מיוצג ולכן בקשה זו נגועה בחוסר תום לב.
- בנוסף, מפנה המשיבה להלכת ג'אבר בבש"פ 9075/12, לפיה הסמכות העניינית לחשב את מניין ימי פסילת רישיון נהיגה על פי גזר הדין, מסורה לרשות הרישוי.
- כך גם, המשיבה מפנה לכך שבהתאם לתכליתה של תקנה 557(ה) לתקנות התעבורה, תשכ"א- 1961 (להלן:

"תקנות התעבורה", תחילת תקופת הפסילה מחייבת מעשה אקטיבי פורמלי של הנהג.

7. עוד מצינת המשיבה בתגובתה כי אין בכוחן של נסיבות אישיות, קשות ככל שיהיו, לרוקן מתוכן את הלכת בית המשפט העליון, ועל כן על המבקשת לפנות לרשות המוסמכת - היא רשות הרישוי.

דין והכרעה:

לאחר שעניינתי בבקשה ובתשובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות ועל המבקש להפנות בקשתו לרשות המוסמכת.

8. עניינה של הבקשה דנן הוא בחישוב ימי פסילת רישיון הנהיגה של המבקש על פי גזר דין, על אף שלא בוצעה על ידי המבקש כל פעולה אקטיבית של הפקדת רישיון כנדרש.

9. בהתאם להלכה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 9075/12 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (להלן: "הלכת ג'אבר"): "אי הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט היא אירוע או מחדל חדש, שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה".

לאור האמור, קובעת הלכת ג'אבר, כי פרשנותו של גזר הדין מסורה לגורמים האמונים על ביצועו, ובעניינו לרשות הרישוי.

10. זאת ועוד, בע"פ 7323/19 **אבו שריפה נ' מדינת ישראל**, קבע בית משפט העליון כי אין לערוך הבחנה בין בקשה ל"חישוב פסילה" שעניינה בחישוב מתמטי וטכני של ימי פסילה לבין בקשה ל"הכרה בפסילה" שעניינה בהכרה בפסילה מבחינה "מהותית" והבהיר שבכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה, הכתובת היא רשות הרישוי וכי השגה על החלטה זו ניתן להגיש לבית המשפט לעניינים מנהליים ולכן אין מנוס מן המסקנה לפיה בית משפט זה מחוסר סמכות עניינית לדון בבקשה והכתובת אליה צריך היה המבקש לפנות היא רשות הרישוי, ודי בכך כדי להוביל למחיקת הבקשה.

11. יחד עם זאת, בבחינת למעלה מן הצורך, אדון בבקשה גם לגופו של עניין.

12. תקנה 556(א) לתקנות התעבורה קובעת כי: **"נפסל בעל רישיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברשיונו, ימציא בעל הרשיון את רישיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרישיון אינו בידי בעלו אותה שעה ימציאו בעל הרשיון, תוך התקופה שקבע בית המשפט, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרישיון ובתנאים שקבע בית המשפט".**

13. כלומר, יש צורך במעשה אקטיבי-פורמלי של הנהג לשם תחילת תקופת הפסילה, וזאת באמצעות הפקדת רישיון הנהיגה (ראו לדוגמה רע"פ 6928/18 כלפון נ' מדינת ישראל).

14. ואילו במקרים בהם רישיון הנהיגה של הנהג אינו בידו, עליו להגיש תצהיר חלף ההפקדה (ראו תקנה 557(ב) לתקנות התעבורה).

15. בעניינו, לא הייתה למבקש האפשרות להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט מאחר שהופקד במשטרה כשהוא פג תוקף, ובכל זאת היה עליו להגיש תצהיר.

16. כאמור המבקש לא פעל בהתאם להוראות הדין ומשכך לא ניתן להורות שמניין ימי הפסילה יהיו מיום גזר הדין.

17. **הגם שלא הופקד רישיון נהיגה ולא הוגש תצהיר, אראה בבקשה זו כתחליף להפקדה. המזכירות תנפיק אישור הפקדה מיום 24.4.22.**

18. **באשר לבקשה לחישוב הפסילה ממועד מתן גזר הדין, המבקש יפנה בקשתו למשרד הרישוי אשר לו הסמכות לבצע חישוב פסילה.**

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"ב, 25 מאי 2022, בהעדר הצדדים.